

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΤΕΡΟΥ 4. Τηλ. 639.095-629.769 ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑἴΩΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙ ΙΟΥΝΙΟΣ 1977
ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΠΕΡ. Β'. ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 17 (53). ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΧ. 10 ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΟΧΙ ΝΑΡΚΙΣΣΙΣΜΟΣ ΣΤΕΙΡΑΣ ΩΡΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

Ὁ κόσμος ὅλος, ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη, ἀναταράσσεται καὶ ἀνακατατάσσεται ἀπὸ ἀποψη διοθεωρίας. Ἀρχές καὶ ἀντιλήψεις ἀναμορφώνονται καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἀναπροσαρμόζεται πρὸς νέες μορφές κοινωνικῆς διαθεώσεως, χωρὶς νὰ ἔχουν ἀποκρυσταλλωθῇ οἱ ἔστω καὶ κοντινοὶ στόχοι τῶν ἐπιδιώξεων.

Θὰ μπορούσε νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἡ ἀνθρωπότητα περνάει μιά ἀπὸ τὶς πρὸ σοδάρεις κρίσεις καὶ παραπαίει ἀνάμεσα στὸ χθές καὶ στὸ αὐριο.

Ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀσάφεια καὶ ἀβεβαιότητα, εἶναι φυσικὸ νὰ ἐπηρεάζεται καὶ ἡ ἀντίληψη περὶ Βορειοηπειρωτικοῦ ζητήματος καὶ ἡ θέση τοῦ καθενὸς ἀπέναντι στὸ θέμα αὐτό.

Στὴν προκειμένη περίπτωσι διατυπώνονται οἱ πρὸ ἀντιφατικὲς ἀπόψεις καὶ ὁ καθένας τοποθετεῖ τὸν ἑαυτοῦ ἐκεῖ πού τὸν βολεῖ καλύτερα, τίς περισσότερες φορές, μὲ γνώμονα τὴν προσωπικὴ του καλοπέρασι, τὴν ἀρχὴ τῆς ἡσυχίας προσπαθείας καὶ τὴν μετατόπισι τῆς εὐθύνης.

Ὅσοι πιστεύουν στὸ δίκαιο τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ θέματος, θεωροῦν τὸ θέμα αὐτὸ σὰν κάτι αὐταπόδεικτο,

ἐπεὶδὴ συνοψίζεται στὶς ἀρχές περὶ ἐθνότητων καὶ περὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, γιὰ νὰ παραλείψουμε καὶ ἄλλους λόγους πού συνηγοροῦν, ὅπως εἶναι οἱ λόγοι ἐθνικῆς ἀμύνης τῆς χώρας.

Πολλὲς φορές, μᾶς διαφεύγει τὸ γεγονός ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχει μὲ τὸ μέρος μας τὸ δίκαιον.

Ἀλλὰ, γιὰ νὰ ὑλοποιηθῇ αὐτὸ τὸ δίκαιον χρειάζεται νὰ πείσουμε καὶ τοὺς ἄλλους, ὅλους ἐκείνους πού ἐπηρεάζουν τὸ σύστημα πού θὰ κινηθῇ, ὥστε τὸ δίκαιον αὐτὸ νὰ μετουσιωθῇ σὲ κατάστασι ζωῆς.

Γι' αὐτό, χρειάζεται νὰ πείσουμε, πρῶτα ἀπ' ὅλα, τοὺς νέους μας, πού παρκαυρμένον ἀπὸ σφαλερὲς γνώσεις καὶ πληροφορίες, ἀκόμη κι' ἀπὸ θεωρητικὰ ὠραίους διεθνιστικοὺς στοχασμούς, ἀντιδρῶν καὶ στὴν στρατηγικὴ καὶ στὴν τακτικὴ πού ὑπαγορεύει ἡ δεοντολογία ἀντιμετωπίσεως τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ θέματος.

Χρειάζεται ἀκόμη, μὲ δικές μας ἐνέργειες καὶ διαθεήματα, νὰ παρακαμφθῇ ἡ πολιτικὴ σκοπιμότητα καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἄλλων Κρατῶν, πού ὑπεισέρχονται ρυθμιστικὰ στὸ θέμα αὐτό. Τῆς πολιτικῆς αὐτῆς σκοπι-

μότητος, πού κρατᾷ ἀκόμη σὲ ἐκκρεμότητα τὸ Βορειοηπειρωτικόν, ἀντίθετα πρὸς κάθε ἐννοία ἠθικῆς καὶ δικαιοσύνης.

Σὰν συμπέρασμα αὐτοῦ τοῦ συλλογισμοῦ ἀπορρέει ἡ ὑποχρέωσι ὅλων μας νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν πίστη μας στὰ δίκαια πού ἀφοροῦν τὴν Βόρειο Ἠπειρὸ καὶ τοὺς Βορειοηπειρώτες, μὲ αὐτονόητη συνέπεια πολὺμορφο καὶ πολυμέτωπο ἀγῶνα.

Ὁ ἀγῶνας αὐτὸς συνεπάγεται μελέτη τοῦ θέματος, ἀντικειμενικὴ. Τεκμηριωμένη καὶ ἐπίμονη προβολὴ τοῦ πρὸς κάθε κατεύθυνσι.

Κι' ἂς μὴ μᾶς διαφεύγει: Οἱ ἀγῶνες συνεπάγονται ἀπομάκρυνσι ἀπὸ τὸν ναρκισσισμό τῆς στεῖρας ὠραιολογίας, ἀπομάκρυνσι ἀπὸ τὸν ἐγωϊστικὸ εὐδαιμονισμό, πού ἐξικνεῖται σὲ προσωπικὲς θυσίες.

Μόνον μὲ συνένωσι τῶν ἐπὶ μέρους προσπαθειῶν, τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν θυσιῶν, μπορούμε νὰ αἰσιοδοξοῦμε γιὰ τὴν κατάκτησι τοῦ δικαίου, σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ἐν γένει Βορειοηπειρωτικὸν θέμα.

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Π.Ο.Α.Κ.

Τὸν ἐρχόμενο μῆνα πραγματοποιεῖται στὸ Νητρώϊτ τὸ 20ὸ Συνέδριον τῆς Πανηπειρωτικῆς Ὀμοσπονδίας Ἀμερικῆς — Καναδᾶ. Τὰ θέματα τοῦ Συνεδρίου αὐτοῦ ἀφοροῦν τὰ τῆς ὁργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς μεγάλης αὐτῆς Ὀργανώσεως τῆς Ἀμερικῆς καὶ φυσικὰ θὰ ἀναδειχθῇ καὶ τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβούλιον γιὰ τὴν προσεχῇ διετία.

Ἐπισημαίνουμε τίς τεράστιες δυνατότητες πού μπορεῖ νὰ ἀξιοποιήσῃ ἡ Π.Ο.Α.Κ. στὸν χώρῳ τῆς Ἀμερικῆς. Σὲ μιὰ χώρα, πού ἀποτελεῖ ρυθμιστικὸ παράγοντα γιὰ τίς τύχες ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀποτελεῖ σύγχρονη πραγματικότητα ὁ ρόλος πού διαδραματίζουν τὰ διάφορα «λόμπυ» στὸν παντοδύναμον μηχανισμό τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς.

Χωρὶς νὰ ἔχει τὴν ἐννοία ἀναμίξεως στὰ ἐσωτερικὰ τῆς Π.Ο.Α.Κ., θὰ εἴχαμε νὰ ὑποδείξουμε στὴν νέα Διοίκησιν τῆς νὰ ἀξιοποιήσῃ τίς δυνατότητες πρὸς τὴν κατεύθυνσι αὐτὴν. Καὶ τοῦτο, γιὰτὶ πιστεύουμε, ὅτι ἡ Π.Ο.Α.Κ., ἀπὸ τῆς θέσεώς της, πολλὰ μπορεῖ νὰ προσφέρῃ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἐξυηρητήσεως τοῦ ἐν γένει Βορειοηπειρωτικοῦ θέματος. Ἀλλωστε, τὸ ἔχει ἀποδείξει ὅτι τὸ θέμα τοῦτο ἀποτελεῖ γι' αὐτὴν μιὰ ἀπὸ τίς βασικὰς τῆς ἐπιδιώξεως.

Μὲ τὴν εὐκαιρία, εὐχόμεσθε ἐπιτυχίαν στὸ 20ὸ Συνέδριον τῆς Πανηπειρωτικῆς Ὀμοσπονδίας Ἀμερικῆς — Καναδᾶ. Εὐχόμεσθε νὰ πρυτανεύσῃ συναίσθησι εὐθύνης μεταξὺ τῶν συνέδρων καὶ πνεῦμα ἐνότητος καὶ ἀποφασιστικῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν διαφόρων θεμάτων τῆς Ὀργανώσεως, μὲ γνώμονα τὸ γενικὸ Ἠπειρωτικὸ καλόν.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ

Εἶναι μερικοὶ ἄνθρωποι πού ἔχουν ἀπὸ τὴν μοῖρα τὸ προνόμιον νὰ ἀφήσουν ἵχνη μὲ τὸ πέρασμά τους ἀπὸ τὴν σύντομη ζωὴ τοῦτου τοῦ κόσμου. Σ' αὐτοὺς τοὺς λίγους προνομίους ἀνήκει καὶ ὁ Γιώργος Κοτζιάς. Νοιώθουμε ἐθνικὴ περηφάνεια, γιὰτὶ ὁ Κοτζιάς θυγχε ἀπὸ τὴν δική μας Φυλὴ, τὴν Ἑλληνική. Καὶ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι ὁ Ἕλληνας αὐτὸς ἐκπροσωπεῖ ἀπόλυτα τὴν Φυλὴν μας, πού στὸ σύνολόν της ἔχει ταχθῇ ἀπὸ τὴν μοῖρα νὰ ἀναλίσκεται στὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἔτσι, κι' ὁ Κοτζιάς, ἐσπέρασε τὰ στενὰ ἐθνικὰ σύνορα καὶ κατατάχθηκε σὰν πολίτης τῆς ἀνθρωπότητος. Τὸ φωτεινὸ μυαλὸν τοῦ, τὴν καρδίαν τοῦ καὶ τίς φυσικὰς του δυνάμεις, τίς διέθεσε ἀφειδίλευτα γιὰ νὰ φανῇ χρήσιμος στὸν συνάνθρωπόν τοῦ, ἀνεξάρτητα ἀπὸ Φυλὴν καὶ θρησκείαν καὶ τόπον.

Διαπρεπὲς ἐπιστήμονας καὶ ἐρευνητῆς, εὐτύχησε νὰ χαρῇ τὴν εὐδωσίαν τῶν ἐρευνῶν τοῦ στὴν καταπολέμησιν τῆς «Πάρκισις», ἀρρώστειας ἀπὸ τὴν ὁποία βασανίζονται ἑκατομμύρια ἄνθρωποι. Ὡς τίς τελευταῖας ἡμέρας τῆς ζωῆς τοῦ, συνέχιζε ἀκατάπαυστα τίς ἐρευνητικὰς του προσπάθειας γιὰ τὴν μάστιγα τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν καρκίνον. Κι' ὅταν ἀναλογισθῶμε ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια αὕτη εἶχε χτυπηθῇ καὶ ὁ ἴδιος, αὐξάνεται ὁ θαυμασμός μας γι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, πού βαρεῖν τραυματισμένος, συνέχιζε μὲ αἰσιοδοξίαν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς ἀρρώστειας.

Κι' αὐτὸ τὸ στοιχεῖον κυρίως, ἀνεβάζει τὴν προσω-

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΙ ΑἴΩΝΕΣ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΚΡΥΣΜΑ

(Σὲ συσχετισμὸν μὲ τὸ πρόσφατον Σύνταγμα τῆς Ἀλβανίας)

Στὸ «ΛΑΪΚΟ ΒΗΜΑ» Ἀργυροκάστρου, τεύχος ἀρ. 31 (3097) τῆς 17ης Ἀπριλίου 1977, δημοσιεύεται ἐνυπόγραφον ἀρθρον τοῦ Γκιῶν Τάλλιου μὲ τίτλον: «Ἐπείσε γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς πατρίδας». Ὁ ἀρθρογράφος τονίζει ὅτι ἀπὸ τὸ χωριὸν τοῦ Χαντήραγα τῆς ἐπαρχίας Δελβίνου (τώρα Λευτρῆς Τάλλιος), εἰχαν ἐνταχθῇ στὶς παρτιζάνικες ὁμάδες 16 συγχωριανοί, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τρεῖς ἔδωσαν τὴν ζωὴν τους γιὰ τὰ ἰδανικά τῆς ἐλευθερίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Σωτήρης Θωμᾶ Γιάννης (Μπαριαμπάς), ὁμαδάρχης λόχου, πού ἔπeters ἀνδρείως στὶς 17 Ἀπρίλη 1944.

Ἀναμφισβήτητον εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ὁποῖον καὶ ὁ σημεῖον δυνάστης ἀναγνωρίζει — διὰ λόγων καὶ οὐκ ἐν τῇ ἀρετῇ — ὅτι τὰ ἀντρεωμένα αἰσθάνονται τὴν ἐλληνικὴν μειονότητα ἀρπάσαν τὰ ὅπλα καὶ ἀντιστάσαν μὲ ἀξιοθαύμαστη ἐλπίδι, χωρὶς νὰ λογαριάσουν καὶ τὴν ζωὴν τους, γιὰ νὰ ἐκβάλουν τὸν φασίστα Ἰταλὸν ἀπὸ τοῦ τόπου τους, ὅπου εἶχαν προσκαλέσει Ἄλβανοί, μὲ τὸ πρόσχημα ἀπαλλαγῶν (ἡθῆν) τῆς τυραννίας τοῦ Ζωγικοῦ καθεστώ-

δούλευαν σὰν κολλῆγοι οἱ κάτοικοι, ἔδιναν στοὺς ἰδιοκτῆτες τὸ τρίτον καὶ τὰ ὑπόλοιπα 2)3 τῆς παραγωγῆς ἦσαν ἰδιοκτησίαν δικήν τους, πού μπορούσαν νὰ τὸ διαθέσουν ὅπως καὶ ὅποτε ἤθελαν. Οἱ ἀγῶδες εἶχαν ἀφῆσει τοὺς κολλῆγους τοὺς γιὰ ἀτομικὴν χρῆσιν, μιά ἐκτασι συγκείμενη ἀπὸ 2—3 στρέμματα, πού τὰ ὀνόμαζαν «Ὀδορὸν τοῦ σπιτιοῦ» (αὐλόγυρον), μέρος τοῦ ὁποῖου καλλιεργοῦσαν κηπευτικὰ γιὰ τίς οἰκογενειακὰς ἀνάγκες, τὸ πλεῖσσευμα δὲ τῆς παραγωγῆς

τὸ πουλοῦσαν, ἀποκαμίζοντες κέρδη. Εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ φυτεύουν διάφορα ὀπωροφόρα δέντρα καὶ νὰ σταυλίζουν τὰ αἰγοπρόβατά τους, τίς ἀγελάδες, τὰ βόδια, τίς φοράδες, τὰ ὁποῖα τὰ ἔδωσαν στὸ κοινὸν βοσκοτόπι, λεγόμενο «μουσιὰ» καὶ γιὰ ξυλείαν καὶ καυσόξυλα, καὶ γιὰ ἐκκλησίαν καὶ σχολεῖον. Εἶχαν τὴν ἐκκλησίαν μὲ τοὺς παπάδες, πού ἐκκλησιάζοντο, κατὰ δὲ τὸ δεκαπενταύγουστο, πανηγύριζαν σύμφωνα μὲ τὴν ἀπ' αἰῶνων λαϊκὴν παράδοσιν.

Ἐπὶ τριήμερον στὸ πανηγύρι τῆς Σαρωνιάς, πού ἦσαν ἄλλη ἐκκλησία, ὅχι μονάχα οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ γύρω χωριά, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ αὐτῶν τούτων τῶν μουσουλμάνων Ἀλβανῶν συντοπιτῶν, πρωτοστατοῦντος τῆς ἱεροτελεστίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀργυροκάστρου, ἀειμνήστου Παντελεήμονος, μὲ συμμετοχὴν εἰς ἐνδειξὴ σεβασμοῦ στὶς θρησκευτικὰς ἐορτὰς καὶ ὅλα τὰ κρατικὰ ὅργανα τῆς ἐπαρχίας.

Ἦσαν, ἔξ ἄλλου, καὶ κολλῆγοι, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸν ἰδρώτα καὶ μόχθον τους, εἶχαν ἀποκτήσει ἀτομικὴν περιουσίαν.

Δὲν ἰσχυρίζομαστε, ὅτι, ἀπὸ τὸ φεουδαρχικὸν σύστημα τῶν ἀγῶδων καὶ μπεήδων, ἡ ζωὴ τους ἦταν ἰδανικὴ καὶ εὐδαίμων. Ὁφείλομε, ὅμως, νὰ τὴν συγκρίνομε μὲ τ' ἀγαθὰ καὶ ἐλευθερίας, πού διατίθενται τὸ καθεστὼς τοῦ προλεταριάτου, ὅτι, ἐξασφάλισε τόσο στὴν Ἑλληνικὴν μειονότητα, ὅσο καὶ γενικώτερα στὸν ἄλβανικὸν λαόν, πού ἀποτελεῖ τὸ πρὸς στιγμὴν καὶ ἀπᾶνθρωπον σύστημα τῆς ὑψηλῆς. Ποιά ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία, ἀπολαμβάνουν ὑπὸ τὴν τυραννίαν τοῦ προλεταριά-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤὴ ΣΕΛΙΔΑ 5)

Τοῦ συνεργάτη μας ΜΥΡΩΝΙΤΗ

ΜΙΑ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΤΟ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ ΚΑΙ Η ΧΕΙΜΑΡΡΑ

Περιγράφοντας τις έντυπες του από μίαν επίσκεψίν του κατά το 1915 στην Β. Ήπειρον, ο άειμνηστος Λογογράφος και Δημοσιογράφος Κ. Σκόκος, μεταξύ άλλων, αναφέρει και τα εξής δια το 'Αργυρόκαστρον και την Χειμάρρα, στο Ιστορικό του 'Ημερολόγιου:

«Τὸ 'Αργυρόκαστρον, κτισθὲν, κατὰ τὴν παράδοσιν, ὑπὸ κραταιᾶς καὶ ἐπιφανοῦς ἀρχοντίσεως τοῦ Βυζαντίου, τῆς 'Αργυροῦς, ἦτο πρωτεύουσα τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας καὶ ἔδρα διοικήσεως, ἀποτελούμενης ἐκ τῶν ὑποδιοικήσεων 'Αργυροκάστρου, Δελβίνου, Χειμάρρας, Πωγωνιανῆς, Φιλιατῶν, Πρεμετῆς (Ὁμφάλιου) καὶ Τεπελενίου (Ἀντιγόνης), περιλαμβανοῦσας δὲ 56 κώμας μετὰ 50.000 κατοίκων, ἐξ ὧν αἱ 52 χριστιανικαὶ καὶ μόνον 4 μουσουλμανικαὶ — τὸ Λιμπόχοδον, ἡ Νεμπράδιστα, ἡ Χρυσόδηλη καὶ οἱ Λαζαράτες. Κεῖται ἐπὶ χαριστάτης θέσεως, δεσποζούσης ἐπιμήκους καὶ εὐφόρου πεδιάδος, διαρρεομένης ὑπὸ τοῦ Δρίνου, παραποτάμου τοῦ 'Αώου, καθιστάσας αὐτὴν ἐπίγειον παράδεισον.

Τὸ κλίμα τῆς πόλεως εἶναι εὐκραὲς καὶ ὑγιεινόν, μετὰ μέσης θερμοκρασίας 10—24 βαθμῶν.

Σύγκριται ἐκ 10 συνοικισμῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων προέχει μεγαλοπρεπὲς ἐπὶ λόφου τὸ βενετικὸν φρούριον, ἐπιδορυθῶν καὶ συμπληρωθὲν ὑπὸ τοῦ 'Αλῆ Πασᾶ, δι' ἀγαραίων.

Παρὰ τὸ φρούριον, εἶναι ἡ Νέα 'Αγορά, ἰδιοκτησία τῶν μουσουλμάνων, ἐκ τῶν 400 τῆς ὁποίας καταστημάτων, μόνον 60 ἀνήκουν εἰς Τούρκο-καλδανούς, 3—4 εἰς 'Εβραίους, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ εἰς 'Ελληνας ὀρθοδόξους χριστιανούς, προέχοντας εἰς τε τὸ ἐμπόριον, τὴν διομηχανίαν, τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας.

Κέκτεται δημόσια κτίρια, ἐν οἷς τὸ νεόδμητον Διοικητήριον, ἔνθα ἐπὶ Τουρκοκρατίᾳ ἦσαν συγκεντρωμένα ὅλα τὰ δημόσια γραφεῖα, τουρκικὰ σχολεῖα καὶ τεμένη, ναοὺς, ἐλληνικὸν σχολεῖον καὶ Γυμνάσιον.

Υπῆρχον Νηπιαγωγεῖον, Παρθεναγωγεῖον ὡς καὶ πλήρης 'Ασκήσι Σχολή, μετὰ 300 ἐν ὅλῳ μαθητάς, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, συντηρούμενα ἐκ κληροδοτημάτων καὶ τῆ συνδρομῆς τῶν κατοίκων.

Κρατοῦσα γλῶσσα εἶναι ἡ 'Ελληνική, ἣν ὁμιλοῦν καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ Τούρκοι καὶ μεταχειρίζονται εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰς ἐμπορικὰς τῶν συναλλαγὰς.

Οἱ μουσουλμάνοι τοῦ 'Αργυροκάστρου κατάγονται, οἱ πλείστοι, ἐξ ἀρρησιθρήσκων χριστιανῶν, ἰδίως ἐκ τῆς 'Επισκοπῆς, Δοξατίου καὶ Κισσορατίου, φέροντες καὶ νῦν ἐτι, ἰδίως οἱ Λιάπηδες, χριστιανικὰ ὀνόματα καὶ ἐπωνύμια, ὡς λ.χ. Γαῖτας Νικόλαος, Σάβιτο Βασίλειος, Χαλῆλ Μηνᾶς, Ρετοπέ Ντίνος (Κωνσταντῖνος) κλπ.

Περὶ τῆς ἐλληνικότητος τοῦ 'Αργυροκάστρου, μαρτυ-

Τοῦ κ. ΛΑΜΠΡΟΥ Π. ΣΠΥΡΟΥ 'Ιατροῦ — Λογοτέχνη — Συγγραφέως

ρεῖ ἡ καθ' ὅλα τὰ μνημεῖα Δελβίνου, Χειμάρρας, Δρυϊνουπόλεως καὶ ὅλης τῆς Πωγωνιανῆς, διαδεδομένη ἐλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἡ ἐθνικὴ συνείδησις.

Ἐκ τῶν διαφόρων ἀλβανικῶν φύλων, πλὴν τῶν Γκέκχιδων, οἱ ὅποιοι κατάγονται ἐκ Σλαβῶν, οἱ ἄλλοι, ὁ Τόσκας, ὁ Λιάπης καὶ ὁ Τσάμης, εἶναι 'Ἕλληνες, ὅπως 'Ἕλληνες ἦσαν οἱ 'Αλβανοὶ τοῦ 'Αργυροκάστρου, πρὸ τοῦ 'Αλῆ Πασᾶ.

Μαρτυροῦν ἐπίσης καὶ αἱ ἐλληνικαὶ ὀνομασίαι τῶν πλείστων, καὶ αὐτῶν ἐτι τῶν ἀλθανοφώνων μερῶν, ὡς καὶ τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα τῶν κατοίκων, ἀδιακρίτως φύλης καὶ θρησκείας.

Ἐξ 'Αργυροκάστρου ἦλκε τὴν καταγωγὴν, ὁ πολὺς Κυβερνήτης 'Ιωάννης Καποδίστριας, ὁ ἐν τῇ Τεργέστῃ πρόξενος τῆς Τουρκίας, τῷ 1800, 'Αλέξανδρος Βασιλεῖος ('Απὸ τὴν οἰκογένειαν τοῦ 'Αλεξάνδρου Βασιλεῖος προέρχεται καὶ ἡ οἰκογένεια Διομήδου, τοῦ ὀνομασθέντος ἐπὶ τοὺς μύλους τῆς οἰκογενείας (δύο - μύλοι, εἶνε Διομήδης), μεθ' οὗ συνεδέετο διὰ συγγῆς ἀλληλογραφίας ὁ σοφὸς Κοραΐς, ὁ συγγραφεὺς τῆς 'Ελληνισμῶν - Λατινικῆς Γραμματικῆς Γεώργιος Δημητρίου καὶ ἄλλοι ἐπιφανεῖς λόγιοι.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀναφερόμενος εἰς τὴν Χειμάρρα, μεταξὺ ἄλλων γράφει:

«Ἡ Χειμάρρα καὶ τὸ Σούλι, ἰδίως κατὰ τοὺς συγγενεὺς χρόνους τοῦ 'Αλῆ Πασᾶ τῶν 'Ιωαννίνων, ὑπῆρξαν αἱ δύο ἀκροπόλεις τοῦ 'Ελληνισμοῦ τῆς Ἠπείρου. Ἡ Χειμάρρα κάτωθι τῶν Κεραυνίων ὀρέων Τσίχη (ὕψ. 1.235 μ.), ἀποτελεῖται ἐξ ὀκτὼ χωρίων — Πύλουρι, Χειμάρρα, Βόωνος, ποῦ ξεχωρίζεται ἀπὸ τὴν ἀρχοντικὴν γενεὰ τῶν κατοίκων, Λιάτες, Δρυμάδες, μετὰ τοὺς μεγαλέμπορους τῆς, Παλιάσσα, Κηπερόν, τὸ χωριὸ τῶν ἐφοπιστῶν καὶ καπετανίων, καὶ τὸ Τσόραϊ — ἐκ τῶν ὁποίων, ἡ Χειμάρρα εἶναι τὸ κυριώτερον, ἐξ ἧς ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα ἡ ὅλη περιφέρεια.

Οἱ ἀνδρεῖοι καὶ πολεμικώτατοι Χειμαρριῶται διολκλήρου τῆς περιοχῆς, καυχῶνται ὡς ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν.

Οἱ Χειμαρριῶται ὑπῆρξαν πάντοτε ἀτίθασοι καὶ ἀνωπύτακτοι, διατηροῦντες ἀκμαίαν τὴν ἐθνικὴν τῶν συνείδησιν, διὸ καὶ οἱ Τούρκοι τοὺς ἐσεβάσθησαν, ἡξιώθησαν δὲ καὶ ἐξαιρετικῶν παρὰ τοῦ σουλτάνου προνομίων. Ἐπὶ Τουρκοκρατίᾳ, αἱ καθολικαὶ προπαγάνδαι, αἱ λυμαινόμεναι τοὺς 'Αλβανούς, εἰς μάτην προσεπάθησαν διὰ παντοίων μέσων νὰ τοὺς διαφθείρουν.

Οἱ Χειμαρριῶται παρέμειναν ἀκλόνητοι εἰς τὴν πατρίαν πίστιν, ὁσάκις δὲ ἐξήσκητο ἀνυπερέβλητος βία ὑπὸ τῶν κατακτητῶν, ἐπρωτίμων νὰ

μεταναστεύσων, φεύγοντες τὴν δουλείαν καὶ τὸν ἐξισλαμισμόν, εἰς τὴν ἀπέναντι 'Ιταλίαν, μετὰ τῶν ἄλλων καταδυναστευομένων 'Ηπειρωτῶν. Οἱ Χειμαρριῶται ἐγκαθίσταντο κυρίως εἰς τὸ βασίλειον τῶν δύο Σικελιῶν, ἀποτελοῦντες μάλιστα, μέχρι τῆς καταλύσεως τούτου (1860), τὴν τιμητικὴν φρουρὰν τοῦ βασιλέως.

Υπολογίζεται, ὅτι μόνον εἰς τὸ Πάνορμον τῆς Σικελίας, ὑπῆρχαν, μέχρι τοῦ 1844, ὑπὲρ τοὺς 16.000 'Ηπειρωταί, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι Χειμαρριῶται, οἱ ὁποῖοι, ὅμως, εἶχαν ἐξαναγκασθῇ νὰ γίνοντι Οὐνῖται, ἀναγνωρίζοντες δηλαδὴ καὶ μνημονεύοντες ὡς κεφαλὴν τῆς θρησκείας τῶν τῶν Πάπαν ἀντὶ τοῦ Πατριάρχου (περὶ αὐτῶν, βλέπε τὸ βιβλίον «Ἡ Χειμάρρα» τοῦ κ. Λάμπρου Σπύρου).

Ὅτε δὲ κατελύθη, λέγει ὁ Κ. Σκόκος, ὑπὸ τοῦ Μαντζίνι (1875), τὸ διάταγμα τῶν Βουρβάνων ἐν 'Ιταλίᾳ, οἱ τῶς Οὐνῖται χριστιανοί, ἐπανήλθον εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν.

Τὰ προνόμια τῆς Χειμάρρας, ἦσαν τὰ εξής: α) Ὅλη ἡ ἐπαρχία διετελεῖ ἀσύδοτος εἰς οὐδένα ὑποκειμένη φόρον μέχρι τοῦδε, β) αἱ ὑποθέσεις τῶν ἐγγχωρίων ἐξεδικάζοντο ὑπὸ Δημογεροντίας, γ) αἱ ἀποφάσεις τῆς Δημογεροντίας, ἐπεκυροῦνται ὑπὸ τοῦ ἰδιαιτέρου τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπου, δ) ὑποχρεωμένοι πρὸς συντήρησιν τῶν προνομίων τῶν, νὰ συνεκστρατεύουν μετὰ τῶν Τούρκων, εἰς ἰδιαιτέραν σημαίαν καὶ ἰδίους ἀρχηγούς, τοὺς καπεταναίους, οἵτινες τοὺς ὠδήγουν εἰς τὰς μάχας, μισθοδοτούμενοι ὑπὸ τῆς Πύλης, ε) διετεύρου ἱδίων ἀντιπρόσωπον ἐν Κωνσταντινουπόλει, συνενοούμενον ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν Ὀθωμανικῶν ἀρχῶν, ζ) εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ παρουσιάζωνται ἐνοπλοὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀδύωνος, Δελβίνου καὶ 'Αργυροκάστρου, η) δὲν ἐπλήρωναν τελωνεῖον, τὸ λεγόμενον κομμέρι, τὰ προϊόντα τῆς Χειμάρρας μεταφερόμενα ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, εἰς οὐδένα ὑπεβάλλοντο φόρον, θ) τὰ πλοῖα τῶν, κατὰ τὸν εἰσπλῶν εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τῆς Ἠπείρου, εἰς οὐδένα τέλος, οὔτε εἰς ἐπιθεώρησιν τινα καθυπεβάλλοντο, ι) ἀντὶ ὧν τούτων, ὁσάκις ἐπέκειτο πόλεμος Τούρκων κατὰ τῶν ὁμόρων Βενετῶν, οἵτινες ἦσαν τότε κύριοι τῶν παραλίων τῆς Ἠπείρου, προσεκαλοῦντο ὡς ἐθελονταὶ ναῦται εἰς τὸν ὀθωμανικὸν στόλον, ἀδρῶς μισθοδοτούμενοι.

Ἄλλ' οἱ Τούρκοι, θαυμάζοντες καὶ κατ' ἐλάχιστον, ὑπὸ τὴν πρόφασιν μεταρρυθμίσεων, καθήργησαν τὰ πλείστα τῶν προνομίων, ἀπὸ δὲ τοῦ 1908, οἱ Νεότουρκοι ἀπεπειράθησαν νὰ τοὺς ἀφαιρέσουν ὅλα. Ἄλλ' οἱ Χειμαρριῶται ἀνέστησαν ἀποτελεσματικῶς (περὶ οὗ βλ. «Ἡ Χειμάρρα» τοῦ Λάμπρου Σπύρου).

Ἐνεκα τοῦ ὁραιοῦ καὶ ἀγону τῆς χώρας, λέγει ὁ Κ. Σκόκος, οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων τῆς Χειμάρρας εἶναι

διασκορπισμένοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οἱ δὲ ἀπομείναντες, ἀσχολοῦνται κυρίως εἰς τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν καπνοφυτεῖαν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐσπεριδοσίδων.

Οἱ εἰς τὰ παράλια οἰκοῦντες, καταγίνονται εἰς τὴν ἀ-

λιεία, χρησιμοποιοῦντες τοὺς ὁρμούς Πάνορμον, Σπίλαν καὶ Γιαλισκήρι.

Μετέφερα, κατ' ἀντιγραφὴν, τὰ ὅσα ὁ ἀείμνηστος Κ. Σκόκος περιγράφει κατὰ τὴν ἐκεῖ ἐπίσκεψίν του κατὰ τὸ 1915,

ὅχι διὰ νὰ πείσω τοὺς ἀμετάστατους 'Αλβανίζοντας, ποὺ δολοφονοῦν ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῇ ἐν Νότιος 'Αλβανίᾳ, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσω διὰ μίαν ἀκόφωτον, γὰρ τὴν 'Ελληνικότητα τῆς Β. Ἠπείρου καὶ ἰδιαίτερα τῆς περιοχῆς 'Αργυροκάστρου — Χειμάρρας.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ὁ Σύλλογος Βορειοηπειρωτῶν, μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐβδομάδος τοῦ 'Αλβανικοῦ Κινηματογράφου, ποὺ ἐγίνε πρὶν ἀπὸ ἀρκετὰς ἡμέρας σὲ κεντρικὸν κινηματογράφον τῆς 'Αθήνας, θεωρεῖ ἀναγκαῖον καὶ σκόπιμον νὰ κάνει τὴν ἐξῆς δηλώσειν:

Ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησίν του γιὰ τὴν διεύρυνση τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν καὶ στὸν ἐκπολιτιστικὸν τομέα, πρᾶγμα ποὺ βοηθεῖ στὴν βελτίωση τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο λαῶν.

Ἐχει ὅμως κάθε δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀπὸ κάθε ἀρμόδια Κυβερνητικὴ Ἑλληνικὴ Ὑπηρεσία καὶ ὑπεύθυνον φορέα νὰ κάνει τὴν ἀπαραίτητες ἐνέργειες στὴν 'Αλβανικὴ Κυβέρνηση, ὥστε νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ στίς μεγάλες ἀλβανικὰς πόλεις «Ἐβδομάδα Ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου» καὶ ἄλλες ἐκπολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις σύμφωνα μετὰ τὴν παραδεκτὴ ἀπὸ ὅλους ἀρχὴ τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ ἰσοτιμίας μεταξὺ τῶν χωρῶν, διότι ἀπὸ ὅσα γνωρίζουμε μέχρι σήμερον οἱ σχέσεις αὐτὲς Ἐλλάδος — 'Αλβανίας εἶναι μονομερεῖς ὑπὲρ τῆς 'Αλβανίας.

Μόνον σὲ τέτοιαν βάση ἀμοιβαιότητος θὰ ἀποδειχθῇ στὴν πράξιν, ὅτι οἱ δύο χώρες πιστεύουν μετὰ εὐλικρίνεια στὴν ἀρχὴ τῆς καλῆς γειτονίας.

Ἐπίσης πρὸς τὴν 'Αλβανικὴ Κυβέρνηση τονίζει ὁ Σύλλογός μας ὅτι ἡ προβολὴ ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων σὰν ἀλβανικῶν, ἀποτελεῖ θάνατον παραποίησης τῆς 'Ιστορίας, ποὺ ὅχι μόνον δὲν δημιουργεῖ εὐνοϊκὸ κλίμα γιὰ τὸ στερέωμα μιᾶς εὐκρινούς καὶ διαρκούς φιλίας, ἀλλὰ ἀντίθετα, ἀποτελεῖ ἀνασταλτικὸν παράγοντα στὴν βελτίωση τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν λαῶν.

Τέλος, ὁ Σύλλογος Βορειοηπειρωτῶν πιστεύει ὅτι θὰ ληφθοῦν τὰ μέτρα ἐκεῖνα γιὰ νὰ διασφαλισθῇ ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ τὸ γόητρό μας, σὲ συνδυασμὸ μετὰ τὴν ἀμετακίνητη ἀπόφασίν του νὰ ἐφαρμοσθοῦν στὴν 'Αλβανίαν τὰ διεθνῶς κατοχυρωμένα ἀνθρώπινα δικαιώματα τὰ ὁποῖα στεροῦνται οἱ 300.000 ἀδελφοὶ μας Βορειοηπειρώτες ποὺ διαβιοῦν ἐκεῖ.

Διὰ τὸν Σύλλογον Βορειοηπειρωτῶν

Ὁ Πρόεδρος
ΝΙΚ. ΔΗΜΑΔΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΡΦΗΣ

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Υπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, τὸ «ΙΔΡΥΜΑ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ» στὰ Γιάννινα, ἐξέδωσε τὴν ἀκόλουθη ἀνακοίνωσιν:

Τὸ «Ἰδρυμα Βορειοηπειρωτικῶν Ἐρευνῶν» μετὰ τὴ δημοσίευσιν στὸν ἐγχώριον Τύπον περὶ προβολῆς ἀλβανικῶν ταινιῶν στὴν πόλιν μας, παρατηρεῖ τὰ εξής:

1) Ἡ ἐκδήλωσις αὕτη ἀποτελεῖ πρόκλησιν πρὸς τὸν Ἠπειρωτικὸν Λαόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει ἀνάγκη προπαγάνδας, γιὰ νὰ πληροφορηθῇ τὴν κατὰστασιν ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν 'Αλβανίαν, γιὰτὶ ἔχει κοντὰ τοὺς τοὺς ἀδελφοὺς του Βορειοηπειρώτες καὶ ἀκούει τὴν ἐπικλήσεις τοὺς καὶ γνωρίζει τὴν κατὰστασιν τοὺς.

2) Εἶναι ἀπαράδεκτον, τὴ στιγμὴν ποὺ ἡ 'Αλβανικὴ Κυβέρνησις συνεχίζει τὸν ἀφελήτισμόν τῆς Βορείου Ἠπείρου, κατὰ παράβασιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῆς διεθνούς ὁργανώσεως τοῦ 'Ελσίνκι, στὴν Πρωτεύουσάν τῆς Ἠπείρου, νὰ τὴν 'Ιστορίαν καὶ τὸν τόπον μας.

3) Παρ' ὅλ' αὐτὰ, θὰ μπορούσε κανένας νὰ ἀνεχθῇ τὴν παραπάνω ἐκδήλωσιν, ἐάν ἡ 'Αλβανικὴ Κυβέρνησις ἔδινε τὴν δυνατότητα καὶ ἀπὸ δικῆς μας πλευρᾶς νὰ ὁργανωθοῦν ἀνάλογες πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις στὸν ἴσον τῆς Βορείου Ἠπείρου.

4) Καλοῦμε τοὺς φορεῖς καὶ ὁργανωτὰς τῆς ἐκδηλώσεως νὰ ζητήσουν νὰ ὁργανωθῇ «Ἐβδομάδα Ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου» στὸ 'Αργυρόκαστρο.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ
ΜΟΝΟΝ ΟΤΑΝ ΟΙ ΛΑΟΙ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ
ΝΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΟΥΝ ΩΣ ΕΘΝΗ.

Φωτοεργαστήριο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Από την σύσκεψη που έγινε στο Πεντάγωνο από τους Αρχηγούς των Ενόπλων Δυνάμεων υπό την Προεδρίαν του κ. Κ. Καραμανλή για το Αιγαίο.

Ο Πρωθυπουργός κ. Κ. Καραμανλής, συνοδευόμενος από τον Υπουργό Εθνικής Αμύνης κ. Θέρωφ-Τοσίτσα και τον Αρχηγό Ενόπλων Δυνάμεων Στρατηγό Ντάβο, προσέρχεται στην σύσκεψη για θέματα άμυνας της χώρας.

Ο αείμνηστος καθηγητής Γιώργος Κοτζιάς, την στιγμή που αναγορεύεται διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών. Η τελετή αυτή έγινε έφετος.

Πολίτες της Αθήνας, επίσημοι και ανεπίσημοι, συνοδεύουν τον Γιώργο Κοτζιά στην τελευταία του κατοικία, με αισθήματα θλίψης και ευγνωμοσύνης για τον μεγάλο αυτό Έλληνα, ευεργέτη της ανθρωπότητας.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ κ. ΙΑΚΩΒΟΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ο Αρχιεπίσκοπος Βορείου και Νοτίου Αμερικής κ. Ιάκωβος, άφίχθη εις Αθήνας ηγούμενος μεγάλης ομάδος ομογενών, οι οποίοι θα περιοδεύσουν μαζί του πολλά μέρη της Ελλάδος στα πλαίσια του «Έτους του Επαναστατισμού».

ΟΙ ΕΥΣΧΟΝΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΚΗΣ ΦΟΥΡΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΡΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ο κ. Κώστας Καραμανλής, πρώτος αντιπρόεδρος του κράτους, συνοδεύει τον Αρχιεπίσκοπο Ιάκωβο στην Ελλάδα, συνοδευόμενος από τον Υπουργό Εθνικής Αμύνης κ. Θέρωφ-Τοσίτσα και τον Αρχηγό Ενόπλων Δυνάμεων Στρατηγό Ντάβο.

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΗΣ
ΖΗΤΗΣΕ ΠΟΛΙΤΙΚΟ
ΑΣΥΛΟ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Βορειοηπειρώτης, ηλικίας 25 ετών, διέφυγε από την Αλβανία και παραδόθηκε σε

έλληνα φυλάκιο, κοντά στο Αργυροχώρι.

Το όνομα του Βορειοηπειρώτη φυγάδα δεν έγινε γνωστό. Έγινε γνωστό όμως, ότι κατάγεται από το χωριό Δερβιτσάνη της Βορείου Ηπείρου και ζήτησε πολιτικό άσυλο από τις ελληνικές Αρχές.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΒΟΡΕΙΟ-
ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ
ΑΓΩΝΟΣ

Η Κεντρική Επιτροπή Βορειοηπειρωτικού Αγώνα (ΚΕΒΑ) συνήλθε σε σύσκεψη, κατά την οποία συζητήθηκαν θέματα άφρονας την εν γένει θέσιν του Βορειοηπειρωτικού ζητήματος. Εξετάσθηκαν εισηγήσεις των Βορειοηπειρωτών Συλλόγων και Όργανων και αντιηλλάγησαν απόψεις μετά των εκπροσώπων των Βορειοηπειρωτικών συλλογικών οργάνων, για τις ενέργειες προς αντιμετώπιση των σχετικών προβλημάτων και ιδιαίτερα της διασφάλισης των εθνικών δικαιωμάτων των ελλήνων Βορειοηπειρωτών.